

Уряд виділить на волинські пам'ятки культури 9 млн. грн.

Губернатор Борис Клімчук на зустрічі з Азаровим торкнувся й теми пам'яток Волині. «Потребують реконструкції шляхетський будинок, що на території Луцького замку, музей-садиба Ігоря Стравінського в Устилузі та Дмитрівська церква у с. Пшін, — розповів голова ОДА. — Дев'ять мільйонів на відновлення цих об'єктів область отримає наступного року. Вже є відповідне доручення Прем'єра».

На Волині визначатимуть найкращого студента

Цьогоріч в області по-особливу відзначатимуть Міжнародний день студента. В рамках святкування найвизначнішого для усіх студентів дня, 16 листопада, в Луцьку відбудеться конкурс «Кращий студент Волині-2011». Учасники змагання мають подати заявки в електронному варіанті до 1 листопада. Уже 8 листопада відбудеться визначення фіналістів. А 16-го комплексний конкурс покаже, хто стане найкращим студентом краю.

Шоу «Міняю жінку» — режисерська вигадка від початку до кінця

Сім'я Вигонюків із Володимира-Волинського розповіла, як уживалась із болгарською родиною

Аліна Вигонюк мала проблему: наближалася десята річниця їхнього з Русланом шлюбу, а гарного подарунка вона не мала. Направду щиро любила свого чоловіка, тому й презент хотіла зробити достойний, а не чергову сорочку. Анкету на участь у телепроєкті «Міняю жінку» заповнювала на сайті каналу «1+1» таємно від Руслана. Певно, пальцями керувала непомилна жіноча інтуїція, бо як ще б знала, що сюрприз вдасться на славу. Задумала ж бо їм обом подарувати пригоду.

Телефонний дзвінок, співбесіда з психологом, підписання домовленості про нерозголошення пережитого цілих півроку після зйомок, шість днів під наглядом телекамер, ефір — і, гамуючи обурення, подружжя Вигонюків нарешті скаже: «А в реальності все було набагато цікавіше». Тільки реальність на телеекрані заборонена. У битві за рейтинги перемагають фальшиві пристрасті й емоції.

Болгарська сім'я з Аліною

Гарний, зі смаком обставлений, багато простору. Та погляд господині «зі стажем» відзначив явний брак речей, необхідних у побуті: обмаль посуду, небагато одягу. Запитала в малого Міші: «А як ви живете, тут же навіть батарея нема?». Дитина щиро відповіла, що насправді мешкає з татом і мамою в іншій квартирі, а це житло сестри мами (Жені) — Вікі.

З Вікою режисеру явно поталанило. Сестричка вправно створювала конфлікти без сторонніх підказок. «Без неї ми були б дружнішими. Та вона своєю присутністю всюди створювала напружену атмосферу. Вдома через Віку я почувалася покійною. Може, вона ревнувала або пильнувала, щоб я не звабила Васко», — розказує Аліна.

Подорож до рідного краю Васко була тривалою, але Аліну вразила не відстань: «Спеціально їхали 400 кілометрів, аби побачити, де народився Васко. Мені показали під'їзд, а в квартиру не завели. Ми прокинулися затемнено, дорогою він зізнався: на тамтешньому кладовищі, де поховані його батьки, не був років зо п'ять. Мовляв, бракує грошей, часу. Стою під рідним будинком Васко й розумію: сам він бозна-скільки часу тут не був, а мене сюди привіз, аби скористатися нагодою відвідати могили рідних. Знімальна група оплачувала цю поїздку...».

На Аліну чекало розчарування за розчаруванням. «У Болгарії тобі обов'язково треба відвідати ресторан національної кухні», — гостинно сплеснув руками Васко, вітаючи володимирську «дружину». «На господарювання Женя залишила мені 200 левів, а це близько тисячі гривень», — розповідає Аліна. Тижень жити на такі гроші у Софії — це з жанру фантастики». Купувати треба геть усе, тож замість вечері у ресторані обмежилися легким салатом у літньому кафе, а гуляючи парком, Аліна почула відмову на прохання пригостити її морозивом. Болгарину для іноземної гості «холодна розкіш» здалася надто дорогою. «Я до останнього вірила, що проєкт хоча б частково реальний. Але... Вдо-

ма ціла колекція кулінарних книг і журналів — я гублюсь у виборі, чим нагодувати сім'ю, а в Софії, навпаки, не мала з чого приготувати. Та голодуючими в результаті показали такі українці», — обурюється жінка.

Та Руслану у Володимирі-Волинському перепала ще більша ложка гіркої екранної слави. «Я купу літератури переглянув, аби «новій дружині» показати всю красу нашого міста. Їздили в Зимно, бачили Успенський собор, гуляли в Слов'янському парку, біля Василівського храму. І що? «Стільки церков не можна пускати в ефір — це не екскурсійна програма», — сказала режисерка Сва. Натомість показали повний холодильник стегенець і горілки. Хоча ми одразу попередили, що то залишки з роковин по моему батькові», — пригадує чоловік.

Руслан досить швидко перестав помічати знімальну групу та мікрофон на шії. Одягали їх о восьмій ранку, знімали об одинадцятій вечора. Протягом дня щось говорив, і все записується, відтак монтується.

Результат приблизно такий, як епізод, коли Женя говорить, як шкода їй наших синів, бо вони бідно живуть, — пояснює глава сімейства Вигонюків. — Насправді йшлося про враження від подорожі до Африки. Жінка відповіла: «Там узагалі убожество. Діти бідно живуть. Мені їх шкода». А змонтовано так, наче вона говорить про зубожіння й голод тут. Не зауважив, коли оператор щиро попросив налити пива у келихи, котрі подарувала «нова дружина»: «Дай дітям, хай спробують по ковтку». Побачене в ефірі приголомшило: синів показали звиклими до алкоголю!

Була слава, та більше дісталося сорому, найбільше — вигадок і пліток. Пережили, на злість і заздрість усім, а було й так, що на вулицю соромилися вийти. Подружжя терпляче чекало, доки втомляться злі язички, й ані краплі не шкодувало про участь у проєкті. Тим часом Аліна вже готувала сім'ї новий подарунок — маленьку донечку й сестричку.

**Кристина ПАВЛЮК,
м. Володимир-Волинський**

КУЛІНАРНИЙ РЕКОРД

У Луцьку спекли 10-метровий хачапури

У відпочинковому комплексі «Гарнізон», що в луцькому спортивно-розважальному комплексі «Адреналін Сіті», 1 жовтня випекли найдовший у світі хачапури, пише «Волинський інформаційний портал».

Як розповіла піар-менеджер Юлія Ковпак, ідея виникла спонтанно: у комплексі саме проходив тиждень грузинської кухні, тож у його рамках і вирішили спробувати встановити рекорд. Досі найдовшим вважався восьмиметровий аджарський хачапури, який у 2011-му спекли у Батумі (Грузія). Проте його не занесли до Книги рекордів Гіннеса через недотримання правил вимірювання.

У Луцьку процесом приготування страви-рекордсменки керував шеф-кухар «Гарнізону» Вахтанг Ткабладзе. Він разом зі своїми помічниками протягом години чаклував над хачапури, на виготовлення якого пішло 5,5 кілограма сиру, шість кілограмів листкового тіста,

Фото: Вір. Юлія

двадцять яєць і два кілограми салату для оздоблення.

Приготування страви фільмувалося, тож усі матеріали передадуть у столичну експертну комісію, яка й зареєструє рекордну довжину волинського хачапури. Коли почали міряти смаколик, виявилось, що він потягнув на 9 метрів 72 сантиметри. Випічку пригостили всіх, хто спостерігав за процесом.

УНІКАЛЬНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Володимир-Волинський зустрічав найкращих коровайниць Волині

Фото: Сергія Цюриця

Унікальний фестиваль «Українське коровай-сузір'я», який започаткували культурпрацівники Володимир-Волинського району, відбувся вже вчетверте. Цього року в його рамках пройшло театралізоване вуличне дійство з участю фольклорних колективів району «Весільне подвір'я». Виступали гості з інших районів Волині, з Польщі та Сербії. Вони обшаргували цікаві етнографічні обійстя зі старовинним домашнім скарбом: домотканими ряднами, вишиваними рушниками і скатертинами, кужелицями, веретенами, ночвами. Кожне таке обійстя мало хатку, обгороджену плетеним тинном. Подекуди стояли вози з гарбузами та домашнім начинням. Усі гості — у старовинних сорочках, запасках, фартушках, ще й співають давніх звичаєвих пісень. Привезли з собою традиційне домашнє частування: вареники, голубці, пироги, ковбаси, квашені огірки й помідори, наливку. А ще кожне село вирядило до тисячолітнього міста своїх найкращих коровайниць із свіжоспеченим короваєм.

Найстаріша учасниця фестивалю — Савчук Олександра, 1928 року народження — за своє життя спекла сотні, а може, й тисячі короваїв.

— Хто ж їх рахував, — усміхається Олександра Павлівна. — Рідко яке весілля обходиться без моїх короваїв. Цього року пекла для правнука Ігоря Приступи. Технологія випікання майже не змінилася.

Лишень раніше були свої сметана, масло, молоко, а тепер їх часто купують у крамницях. Але сам обряд, замішування, рецепти, принцип випікання, пісні не змінилися.

Загалом на фестивалі було представлено близько 50 короваїв. Однак найкращим визнали коровай Олени Єрошенко, працівниці Володимир-Волинського хлібзаводу. Завершився Всеукраїнський фестиваль «Українське коровай-сузір'я» великим гала-концертом, у якому взяли участь фольклорні колективи Волині, Польщі та Сербії, відомі українські співаки й артисти. А на закінчення, як і велить весільний звичай, усім глядачам — а їх був повнісінький Будинок культури — вділили короваю.

Сергія ЦЮРИЦЬ

Витвір коровайного мистецтва

ВИСТАВКА

Більше ста міні-автомобілів зібрав школяр 2-го класу

У рамках проведення традиційного свята «Авто-Луцьк-2011» у приміщенні «Західкомбанку» (пр. Перемоги, 15) за сприяння Волинської асоціації колекціонерів «Паритет» відбулася виставка колекції міні-автомобілів школяра ЗОШ №25 Данила Серкова. Хлопчик зараз навчається у 2-му класі. Та, попри свій юний вік, уже зібрав колекцію з більш як ста моделей автотранспорту. Подивитися виставку прийшли однокласники Данила. Щоб

дітям було цікаво, голова колекціонерів «Паритет» Анатолій Серков організував школярам вікторину з призами, а також солодкий подарунок — торт у вигляді машинки. Свято сподобалося і дітям, і дорослим, адже вони багато дізналися про історію машин та автомобільні новинки. А серед експонатів, окрім міні-автомобілів, можна було побачити різноманітні журнали, газети, буклети на автотематику.

Людмила ШИШКО

